

BONA PAU

DEKSO
CORONA

Nº. 590 - Any L - MONTUÏRI - ABRIL - 2002

**Les festes
pasquals,
goig i
alegria a
voler**

La batlessa del Puig i el batle no poden dissimular l'alegria en el traspàs de la vara. La banda, amb pluja i tot, obria la marxa cap al Puig. Però abans, el dia de Pasqua, ja ens havia delitat amb un popular concert enmig de plaça

BREUS

Excursió per a la gent de 3ª edat

L'Ajuntament de Montuïri ha programat i convida gratuïtament totes les persones de tercera edat a una excursió per al proper 24 d'abril. Es visitarà "Perles Orquídea", on s'espera tendran un detall per a cadascú, es contemplarà el "Natura Parc" de Santa Eugènia i després d'un atractiu recorregut per diferents indrets es dinarà al Pou de Lloret. I tot seguit i com a culminació, es podran divertir amb un ball.

Col·locació dels bancs d'Es Dau

Fa ja un cert temps que s'han tornat col·locar el bancs de pedra en Es Dau, al mateix lloc aproximadament on estaven abans. D'aquesta manera es dona satisfacció a tantes persones que ho havien demanat i ho consideraven necessari.

Les obres del Camí Pelut

Durant tot aquest mes s'han pogut veure excavadores, hormigoneres, màquines i homes treballant en el Camí Pelut a fi de deixar en estat satisfactori la síquia que per allà passa i de la que tantes queixes s'havien sentit. També romandrà així com pertoca la barana o paret del camí, que fa molt de temps s'havia esbucat.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socías, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer i Miquel Mascaró Crespi.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93
Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Grup de l'Associació "Dones d'Empenta" de Ciutat que dia 21 de març passat vengueren a visitar Montuïri i foren rebudes pel batle i obsequiades, cadascuna d'elles, amb un "pin" del capell de "Sa Dama" dels Cossiers

S'Esclop

Acaba de sortir a llum el número 1 corresponent a la segona època de la revista *S'Esclop*, d'un tiratge molt limitat (351 exemplars). Edició de 32 pàgines a la que hi participen 35 escriptors, poetes la majoria d'ells, la qual conté un esmenat recull dels més significatius poemes dels seus col·laboradors, entre ells un de Lluís Servera, a qui agraïm la tramesa d'un exemplar.

El número 5 de *Quaderns Montuïrers*

Dies passats hem donat per acabada la preparació del número 5 de *Quaderns Montuïrers*. Exemplar que tornarem oferir gratuïtament al nostres lectors en el pròxim número i que conté tots els discursos que es pronunciaren amb motiu de les noces d'or de **Bona Pau**, per quant consideram que es tracten d'uns parlaments històrics per al nostre poble.

Aquesta revista ha rebut el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Recolzament

Una vegada més els montuïrers sense cap casta de mirament partidista ni social se solidaritzaren aportant la seva contribució a la campanya contra el càncer. Els nombrosos participants al sopar del passat dia 9 en donaren una mostra patent.

Inoportunitat

Quan tothom donava per fet la col·locació de l'arrambador a l'escalonada de darrera el campanar sorgiren inoportuns inconvenients burocràtics o patrimonials que ho impediren. Ara la gent impossibilitada o minusvàlida haurà de continuar esperant.

Fidelitat

La fidelitat sempre ha tengut suma importància en tots els camps en què una persona viu i es mou. Així es parla, per exemple, de ser fidels a sí mateix, a una altra persona, al seu cònjuge, a una missió determinada, a un ideal, al treball... culturalment diferents d'entre els quals ara voldríem fixar-nos en un en concret: al compliment de la tasca que ens imposarem fa quasi 49 anys, quan en el juny de 1953 fèiem públics en aquell primitiu número 4 de **Bona Pau** els objectius que ens proposàvem assolir a partir d'aquell instant mitjançant la nostra revista: 1) *Plasmar tot quan considerem d'interès per al nostre poble*; 2) *que respongui a la seva finalitat*, i 3) *que a la vegada sigui formatiu i informatiu*.

Amb aquest sil·logisme hem anat fent camí, en general acceptat per tots els nostres lectors. Per això en el decurs d'aquest mig segle de sortir mes a mes al carrer, de tant en tant hem anat repetint i reafirmant els nostres principis. Així en el número 100 (juny 1961) exposàvem que sortíem perquè *tots els montuïrers sàpiguen del caminar del nostre poble*, i demanàvem *optimisme perquè ja albirem un futur afalagador*, i *esperança per així poder continuar servint els nostres ideals*.

En el número 200 (octubre 1969) tornàvem treure a consideració que **Bona Pau** servia *per veure-hi reflectit el batec del nostre poble*, a la vegada que *consideram que constitueix un valuós i fidel conjunt històric del diari quefer*.

Amb motiu dels 25 anys (gener 1977), després de manifestar que *no pretenem captar elogis ni estendre la mà demanant col·laboradors*, ja intuïem el començament d'una publicació montuïrera que, *ininterrompudament, més extensa i espaiosa i per espais de generacions i segles, plasmarà el pal-*

pitat de Montuïri i les preocupacions dels qui hi viuen.

Al començament del que venguérem en anomenar tercera època —quan el gener de 1981 passàrem a escriure-la en la nostra llengua, perquè fos més fidedigne del nostre tarannà, i de la grandària actual, encara que sols fos de 8 pàgines— exposàvem que havia *entrat nova saba* i que també preteníem *difondre el bategar dins un mòbil cultural*. Més recentment, als 40 anys (gener 1992), a més de retreure *la satisfacció d'un poble que ens acull*, parlàvem de *constància, perseverança* i de l'oferiment d'aquestes pàgines *per poder parlar i dirigir-se als montuïrers*.

Ja en el número 500 (octubre 1994) exposàvem haver-hi arribat *amb il·lusió i desinteressadament*, com també perquè *hi ha hagut persones sacrificades, mitjans econòmics suficients i un poble que ens recolza i encoratja*. I complides ja les noccs d'or pel proppassat gener repetíem que *continuem aquesta tasca amb salut i satisfacció, reconeixent que en aquest marplatge hi ha hagut aspectes positius i negatius, però també és afalagador esser considerats*. I tot seguit fèiem palès el desig de *prosseguir i millorar, tota vegada que 50 anys de tenacitat és tota una epopeia, una proesa i molta estima*.

Postulats que hem volgut retreure i així poder posar lleialment de manifest que aquesta fidelitat s'ha de considerar fruit d'una realitat patent i

d'una llarga constància. I encara que qualcú en altres ocasions hagi exposat que *la fidelitat és fruit d'una saviesa*, nosaltres reafirmam i afegim que cal haver passat per tants d'anys de prova per poder-ho divulgar amb tota propietat.

O. ARBONA

DOS DITS DE SENY

Valors morals

Moltes vegades s'ha dit i repetit que ens trobam dins una societat tecnificada i estructurada fins als últims racons, com és la comunitat occidental on vivim, on els valors humans són posposats als valors materials. Les persones són considerades en relació als seus ingressos, al seu tren de vida; per l'èxit, entès en el sentit de triomf en la lluita per la vida més que no pels seus valors humans, per la seva íntima trajectòria vital, per la seva problemàtica existencial. I així es dona aquest fenomen palpable a tots els nivells.

És un fet tràgic constatar-ho: la matèria ha ofegat l'esperit, fins arribar al punt que els homes vénen a ser els seus esclaus. La matèria ha arribat a produir màquines formidables, de tal manera que ha maquinitzat l'home d'una manera formidable.

Un exemple d'això el tenim en el què deim el culte als doblers. El seu poder s'ha convertit en el déu del món. Avui hi ha molta gent que s'estima més els diners que la seva pròpia dignitat personal, fins i tot "es ven per l'interès", com hi ha persones que tergiversen el sentit del sexe i aprecien més el seu valor o potència genital que no la comunicació profunda que aquesta força els podria proporcionar si la situassin en el lloc que li pertoca, com a instrument —el més noble— de les més íntimes relacions d'amor autèntic.

De tot això qualche dia se'n sortirà. Les persones de seny algun dia arribaran a aconseguir la transformació del món —del que ara deim del progrés i de la tècnica— en una humanitat conduïda pels valors humans. És veritat, per altra part, que les ciutats s'han menjat els pobles, però les virtuts del poble no poden desaparèixer perquè mentre quedi un home que sigui capaç d'obrir-se a un semblant seu, d'acollir el qui passa pel seu costat, renaixerà l'esperança, es retrobaran, es reconciliaran i arribarà el dia en què es podrà tornar a viure com a germans, sense odis ni enveges, on de bell nou les qualitats morals predominaran per damunt de tot. La insatisfacció en què avui es viu es transformarà en plaer quan l'home es trobi a ell mateix.

SALOMÓ

El nostre temps de cada dia

Diu una dita que "el temps tot ho cura", i tant de bo que així sigui: us imaginau que haguéssim de tenir present, sempre i a tota hora, els records, les malifetes, els rancors i odis, les alegries i plaers? Seria insuportable. I això va lligat al pas del temps, i a les mesures que hem establert per definir aquest espai de temps.

Els calendaris sempre han estat al servei dels interessos particulars dels qui manen, ara i llavors, o bé hi plasmaven les seves supersticions. D'ara en tenim molts exemples, d'abans. Us en posaré tres.

L'antic calendari romà tenia només 304 dies distribuïts en deu mesos. Aquest calendari no tenia cap base astronòmica. Per arreglar-lo i harmonitzar-lo en períodes de temps astronòmics, cada emperador anava intercalant uns dies cada any quan li anava bé a ell o a les persones més influents del seu entorn; podríem dir que era un calendari a la carta; això va crear un caos considerable. Una de les altres reformes que van fer va ser establir el calendari de dotze mesos amb una durada de 29 o 31 dies i el mes de febrer de 27, a causa simplement de la superstició dels romans d'aquell temps, que consideraven que els nombres parells eren signe de mala sort i calamitats. Desgràcia que la

cultura popular, carregada de misogínia, ha traslladat a una glosa:

- Tant m'és jota com fandango
com m'és ball aragonès:
me vols dir tu quin mes és
que ses dones xerren manco?
- Encara que tu t'exaltis
ara mateix t'ho diré,
i encara que no t'ho creguis
és en es mes de febrer.

El mes de febrer abans de la reforma del calendari feta per Juli Cèsar, era el desè mes dels romans, el mes dels morts

i dels sacrificis expiatoris, un temps amb una influència considerada com nefasta, cosa per la qual els romans el feren el més curt de l'any. Ben pensat, amb 28 dies de sacrificis i expiacions, tal volta n'hi hagi prou.

El mes de maig era el tercer mes en el primitiu calendari romà, el cinquè en la reforma de Numa, lloc conservat en els calendaris julià i gregorià. Va ser dedicat pels romans a Bona Dea o Maia, de qui va derivar el nom.

Junius, juny, tal volta aquest mes va rebre el nom d'una assemblea romana, la dels *Juniors*, del cònsol Juni Brut, o de la deessa Juno, esposa de Júpiter, fet suggerit per Ovidi. És el sisè mes en el calendari gregorià, quart per als antics romans. Durant aquest mes el sol passa

de Gèminis a Cranc, i comença l'estiu a l'hemisferi boreal i l'hivern a l'hemisferi austral.

Finalment, l'emperador Juli Cèsar va ordenar fer un estudi seriós del calendari i es va adoptar un calendari semblant al que tenim actualment, l'any dividit en 12 mesos, gener de 31 dies, febrer com a segon mes de 29 o 30 dies i partir d'aquí intercalant 31 o 30.

Fins llavors els noms que havien posat als mesos estaven relacionats amb noms dels seus déus, personatges mitològics o noms ordinals; però posaren juliol al mes que venia després de juny en honor a Juli Cèsar. Després l'emperador Cèsar August, atès que Juli Cèsar tenia un mes amb el seu nom, també va voler tenir-ne un de la mateixa durada i immediatament després de juliol, per això juliol i agost tenen 31 dies; varen treure del mes de febrer un dia que afegiren a l'agost i a partir de l'agost, i perquè no hi hagués 3 mesos seguits de 31 dies, varen tornar a canviar i varen intercalar 30 i 31 dies fins al final.

Hem de dir que el calendari, sempre i en tots els pobles, ha estat lligat a qüestions religioses. En tenim un exemple amb el que estam utilitzant actualment. Aquest ve de la reforma gregoriana, deguda al papa Gregori XIII, amb què es va introduir l'algoritme dels anys de traspàs i el començament de la primavera, punt clau per fixar la Pasqua, la festa més important de tota la cristiandat. Pasqua sempre és el diumenge que segueix al dia de la primera lluna plena de primavera. Tal vegada la lluna, atès que és l'astre més proper a la terra, ha estat l'astre al qual han fet més referència tots els pobles, xinesos, escandinaus, asteques, maies, inques, àrabs... han tingut els seus mites lunars i per a cada una d'aquestes cultures era símbol de coses distintes. En el món àrab la lluna és del gènere masculí. Era el guia de les nits, propici per als viatgers. El Corà utilitza un simbolisme lunar: les fases de la lluna i la mitja lluna evoquen la mort i la resurrecció. Moltes de les banderes de països àrabs inclouen la lluna i una estrella. Per als àrabs l'any musulmà és de dotze mesos lunars: el ramadà, se celebra a la novena llunació i per tant pot caure tant en hivern com en estiu, ja que cada any progressa deu dies. Però això ja és una altra història...

FELIP MUNAR I MUNAR

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56
▼
▼

AVIA

CAT

ART

DESIGN

adidas

HISTÒRIES DEL SEGLE XX A MONTUÏRI - XI

Ets Amos

El mes de setembre de 1923 un pronunciament militar va sacsejar tota Espanya. El descrèdit de la maquinària política i del sistema de la Restauració, incapaç de resoldre la situació, fou el desencadenant que propicià l'aixecament dels militars.

Els partits dinàstics no pogueren crear un govern fort i eficaç que fes front a la radicalització de la lluita obrera, calmàs les protestes de republicans i nacionalistes, adoptàs mesures davant una recessió econòmica i tengués l'habilitat suficient per mitigar les conseqüències polítiques del desastre d'Annual.

Tot plegat provocà que un directori de deu militars comandats pel general Primo de Rivera es fes càrrec del govern.

Aquesta època de la història d'Espanya, que va del setembre de 1923 fins als començaments de l'any 1930, se la coneix com la Dictadura de Primo de Rivera.

El motiu desencadenant de la intervenció militar, va ser la qüestió del Marroc, concentrada en el desastre d'Annual, on el mes de juliol de 1921 les tropes espanyoles foren desfestes per les forces d'*Abd-el-Krim*. Quatre mil soldats espanyols moriren en aquesta operació. Un montuïrer, en Jaume Nicolau Servera -Vollandí-, es va trobar al bell mig d'aquesta matança, però se salvà gràcies a haver romàs acorralat a una muntanya durant vuit dies, sense moure's, alimentant-se dels pocs garballons que per aquells llocs trobaren. Altres montuïrers com en Toni Saldadet, en Tomeu Doia i en Pere Frare també anaren a la guerra del Marroc.

La dictadura de Primo de Rivera fou l'últim intent per salvar la monarquia.

Això no obstant, la Dictadura -o dictablanda per a alguns- dugué a terme actuacions significades. Amb la finalitat d'acabar amb les xarxes de servilisme caciquil, es van dissoldre les Corts, les diputacions provincials i els ajuntaments i s'emprengueren investigacions en els municipis. La Dictadura no solament volia desmuntar el sistema polític anterior, sinó que tenia la intenció d'edificar-ne un de nou. Amb aquest objectiu es creà

la *Unión Patriótica*, un moviment de masses obert a tota persona de "bona fe" i amb "idees sanes" que el mateix Primo de Rivera va definir com *un partido político, pero apolítico, que ejerce una acción político-administrativa*.

Aquests propòsits no obstaculitzaren la permanència de la corona ni la idea de l'estat. Ben al contrari, el rei i les classes dirigents i els treballadors, ...tot-hom al seu lloc.

Giuseppe Tomasi di Lampedusa a la seva famosa novel·la *Il Gattopardo*, narra la història d'una família de la noblesa siciliana durant els difícils moments de la transició que culminaren amb la unitat estatal d'Itàlia i resumeix genialment el trànsit: *és necessari canviar-ho tot perquè res no canviï*. Això mateix significà a Espanya la dictadura de Primo de Rivera en l'ordre establert.

A Montuïri destituïren don Joan Ferrando Obrador, que tants d'anys havia presidit el consistori municipal, i nomenaren batle Pau Simeón de la Paz, un sabater maonès que des de l'any 1913 residia al poble i feia d'encarregat a la fàbrica de sabatilles de l'Hostal. Poca cosa més canvià al poble. Els senyors, grans propietaris i classes dirigents regien, com sempre, els destins del poblet del turó. Seguien comandant i exercint el seu status com si res hagués passat. Per a uns altres, tampoc canvià res. Eren els de sempre: missatges, jornalers, treballadors de les poques i petites indústries que hi havia a la vila, manobres, cosidores i el llarg etcètera dels qui feien feina per unes pessetes diàries.

Un altre grup social emergent durant la Dictadura i que s'anà consolidant amb la fragmentació de les finques més grans, transcorreguda a finals del segle XIX i principis del XX, fou el dels amos. Eren petits i mitjans propietaris rurals. Els qui tenien més de tres quartades podien viure relativament bé de la seva pròpia terra i no necessitaven llogar-se a part o banda. Amb terrenys més extensos, els amos no feien feina. Ara a caçar, ara un poc de política... Tenien cura de les seves finques i llogaven missatges i jornalers per fer els treballs del camp. Aquestes famílies estaven molt

l·ligades a la parròquia i respiraven idees conservadores. De fet, fou a l'empara de l'acció social de l'Església i de les forces conservadores locals que es fundà, l'any 1908, la Caixa Rural de Montuïri. El crèdit agrícola possibilità, en part, els reforçament d'aquests petits i mitjans propietaris.

Posteriorment els amos s'organitzaren políticament i varen influir en la vida pública de Montuïri en un dels canvis més radicals que hi va haver durant el segle XX.

Ja ho veureu a propers capítols.

ANDREU BENESTRUC

Fonts bibliogràfiques:

ARBONA MIRALLES, Onofre. *Montuïrers que han deixat petjada*. Jaume Nicolau Servera -Vollandí-. Bona Pau. Montuïri 2001

HISTÒRIA UNIVERSAL. Editorial 92.

MAS MIRALLES, Guillem. *La politització dels montuïrers ve d'enrera*. Bona Pau. Novembre 1996.

MAS MIRALLES, Guillem. MATEU SOCIAS, Antoni. *La guerra civil a Montuïri*. Edicions Documenta Balear.

MIRALLES MONSERRAT, Joan. *Un poble, un temps*. Miquel Font Editor.

Gaudiu d'un ordinador portàtil amb SA NOSTRA de Renting

SA NOSTRA de Renting, S.A.
SOCIETAT UNIPERSONAL

Informau-vos en a qualsevol oficina de "SA NOSTRA" o a SA NOSTRA de Renting

Néixer i créixer

Un nou concepte d'entendre la paternitat

Dia 5 de febrer de 1999 sis parelles, una de: Montuïri, Sa Cabaneta, Esporles i Santa Ponça i dues de Ciutat es reuniren. D'aquella reunió sortí "Néixer i créixer", definida com "Associació per al desenvolupament integral de l'infant".

Aquestes sis parelles s'havien anat coneixent mentre prenen part de la preparació que duen de cara a l'esdeveniment que tots ells esperaven: el naixement d'un fill.

Les preocupacions comunes davant l'imminent part i tal volta encara més, les que endevinaven que sens dubte haurien de sortejar posteriorment el naixement dels fills, féu que sortís a llum la idea de crear una associació que en primer lloc les permetés formar-se com a pares i tot seguit ajudar-los per facilitar el creixement físic i mental de l'infant.

No cal ara contar fil per randa els sotracos que els primers mesos engronsaron ferm l'associació. Algun, una vegada passat el glop del part, féu "mutis per la porta". Altres saberen mantenir encesa la flama i sens adonar-se'n, a poc a poc altres parelles que no coneixien emperò que sentien les mateixes preocupacions, engrandiren el grup sense més ànsia que reunir-se quan la tasca, ara ja de pares novells, el ho permetia, per contar-se dubtes i experiències, fent allò que deia tant bé Machado "se hace camino al andar".

Al cap d'un any creen la seva pàgina

web a internet. Ja estan oberts a tothom. Els contactes amb altres associacions estatals són ara ja fluids. Un dia surt un article a la revista "Integral" parlant d'ells, el firma Carlos Fresneda. Aquest periodista, col·laborador de "El Dia", no sols escrigué, sinó que personalment se sentí interessat en conèixer l'associació. Prest el seu instint de periodista li indicà que podria ésser interessant entrar a fons a la vida d'un dia qualsevol d'un pare "alliberat" de la seva feina per dedicar-se a fer les pròpies de la casa i, a la vegada, cuidar i educar el seu fill petit; assolint, per tant, unes feines que fins ara semblaven pròpies de la mare.

Casualment qui estava aleshores en aquesta situació era un gendre meu que havia demanat excedència a la seva feina i, davantal posat, cuidava tot el sant dia del dos boquerons que li havien tocat en sort, na Mercè i na Francesca, dues de les meves nétes.

En Fresneda ho féu saber a la redacció

Na Mercè i na Francesca de Sabor, fruit de "Néixer i Créixer"

de "El Mundo" i a Madrid veieren la possibilitat d'omplir unes quantes fulles. La resta es pot imaginar: contactes i acord. Només una condició: ni el pare ni les nines trastocaran per res el seu normal quefer diari. Els periodistes passaran un dia amb ells i d'allà sortirà el reportatge. Li toca a ell, però podria haver estat a qualsevol altre pare que hagués acceptat el repte de deixar per uns mesos la seva feina per dedicar-se tan sols —com si fos poca— a cuidar i educar els seus fills.

Temps després, el diumenge 18 de març de l'any 2001 el reportatge sortí en lloc preferent en el dominical que acompanya "El Mundo" cada setmana. Allà, a primera pàgina, hi havia el pare i les filles sota un taronger de Sa Cabaneta.

Avui, tres anys després de la creació de "Néixer i créixer", ho he volgut contar, perquè crec que aquesta associació bé val que sia coneguda. Per altra part, que una parella de les que foren l'embrió del grup fos de Montuïri, és una satisfacció per tots nosaltres. Que dos infants amb arrels més o manco properes als nostres paratges, fruit, diguem, d'aquesta associació, surtin en lloc preferent a la revista d'un diari de tirada nacional, és motiu d'orgull, per al seu padrí.

BIEL CAMPS I FERRER

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

S'ha dit que... PER MONTUÏRI

Els punts verds són centres selectius per dipositar uns materials dels quals ens volem desfer. Aquests materials són llaunes, vidre, paper, piles, etc. i cadascun d'ells està prou senyalitzat. No s'entén, per tant, com algunes persones hi deixen altres coses, com ferros, plàstics o fems. Incivisme o ignorància o caparrudesa?

Sembla que per editar els programes de les festes de Pasqua i d'Es Puig l'Ajuntament no ha tengut la mateixa consideració que va tenir a l'hora d'invertir en calendaris i eurocalculadores amb què el batlle va obsequiar per Nadal. Tal volta ara han estalviat massa.

Un grapat de quarantines de la vila, que es volen posar en forma, per no dir tornar més joves, els vespres van a caminar per molts de carrers del poble; però és significatiu que quan enfilen la costa de Can Matarino ho fan de cul enrere, i ho fan així –segons diuen elles– per tenir les cuixes fortes. Per qualche cosa havia de ser!

S'ha sentit a dir que es volen rehabilitar tots els antics molins fariners del terme per així poder obtenir energia eòlica de gratis i d'aquesta manera l'Ajuntament no sols no haurà de mirar prim en gastar-ne, sinó que prest eixugarà el deute de GESA.

Ara que l'Ajuntament ha canviat d'associació de municipis (perquè no el tractaven bé), s'espera que dins la nova associació s'hi senti millor.

Encara que no tots els grups municipals votassin a favor, el fet cert és que la batlessa d'Es Puig d'enguany –Maria Roscar Miralles–, passant per damunt puerils nimietats, es va sentir molt eufòrica.

Prop de s'Hostal de Montuïri es varen agafar quatre o cinc lladres que havien robat a un banc d'Algaida i a un de Porreres, entre els quals s'hi trobava alguna dona. Una bona feina!

És freqüent veure pels carrers i per plaça marroquins i sudamericans. Seria bo que s'integrassin i fossin feliços. Per què no els ajudam?

La concentració per a la partida del dia del Ram enguany fou a la Creu de Son Rafel Mas. Ara bé, com que s'ha canviada de lloc qualcú va dir que a partir d'ara li haurien de dir "sa creu moguda".

Durant la Setmana Santa es remorejava pel poble que l'any que ve hi haurà una nova confraria de dones montuïreres que participarà amb la vestimenta adient a les processons; i s'afegia que enguany no ho pogueren fer per manca de temps. Tant de bo que ajudin a prestigiar una ancestral tradició.

L'Ajuntament es prepara per col·locar els discs de direcció única a diferents carrers. Seria de desitjar que a aquests els fassin més cas que als d'estacionament prohibit o limitat.

El "Local Jove" ja no és tant jove. Després de poc més de 15 anys d'haver-lo inaugurat com a tal, ara s'ha convertit i adequat per a una sèrie de despatxos o locals, la majoria dels quals no són per a joves. Per al seu entreteniment i concentració allà ja no hi ha "local".

Qualcú digué (en to humorístic) que els coets que se sentiren el dissabte 23 de març eren perquè s'inaugurava Son Manera. Es veu que no tots viuen el futbol o no saben res de noces.

L'«Ambaixada de Montuïri a Can

Pastilla» convoca per a dia 1 de maig els montuïers nascuts l'any 1943 a una trobada i dinar a un hotel. Convida en "Toni Xiu" i apunta na "Catalina d'Es Figueras".

Pel carrer Major ja no queden papereres de ferro sense fer malbé. Quasi totes estan copejades, alguna ha desaparegut i poques compleixen el paper que les assignaren. I això que ens pregonen que hem de cuidar el nostre entorn!

Dels tres molins farines restaurats fa pocs temps, el d'En Ferrando ja no té cap aspa; al d'Es Fraret n'hi han caigudes més de la meitat i el darrer, d'En Ballester, encara les conserva totes. És d'esperar que les institucions que les hi feren col·locar les hi reposaran.

Fins fa 10 anys el batlle del Dia del Puig era un regidor de l'oposició (el darrer fou Josep Mª Munar, l'any 1992). En canvi aquesta darrera dècada han gaudit d'aquesta distinció 8 homes i 2 dones. A fi de seleccionar el qui s'ho mereix, per què no es convoca un concurs de mèrits, o, sense convocatòria, se'ls hi reconeixen?

EN XERRIM

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada dia 5 de març de 2002

Aprovació de tres actes de sessions anteriors

Amb algunes esmenes foren aprovades les actes de les sessions plenàries 6/01, 7/01 i 9/01.

Comunicacions de batlia

a) Del Consorci d'Aigües del Pla de Mallorca sobre l'establiment d'un sistema de finançament per inversions.

b) Del Consell de Mallorca aprovant la revisió de tarifes de 2002 aplicables al servei de residus sòlids.

c) De la Mancomunitat del Pla, rementent actes de sessions plenàries i pressupost per a l'any 2002.

d) Decret de Balia delegant funcions per absència.

e) De l'Associació de Tecnologia rementent memòria 2001 i projecte 2002.

Modificació del conveni de delegació de la recaptació de tributs

Per unanimitat s'acordà sol·licitar a la Conselleria d'Hisenda un premi de cobrament per a la recaptació en període voluntari d'un 3 per cent en lloc del 4 per cent anterior.

Batle del Puig de l'any 2002

Amb 5 vots favorables (PP), 3 en contra (PSM) i 2 abstencions (PSOE) s'acordà designar batle del Puig de l'any

2002 a Maria Roscar Miralles per la seva actitud desinteressada i meritòria al servei del poble de Montuïri, digna de dita nominació.

Actuacions en camins rurals

Amb 5 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM-PSOE) s'aprovaren les "Actuacions en Camins Rurals", en relació a les ajudes convocades per la Conselleria d'Agricultura i Pesca el 4 de maig de 2001, mitjançant les quals seran subvencionades al 50% al llarg de les següents anualitats pels camins que se citen:

Any 2002: Millora del Camí del Puig. Pressupost: 26.197 € (4.358.785 pts).

Any 2003: Camí de Ses Donades i Camí de Son Bascós. Pressupost: 64.227 € (10.686.490 pts).

Any 2004: Camí de S'Amarador i Camí d'Es Rafal. Pressupost: 53.456 € (8.894.434 pts).

Precs i preguntes:

Nicolau (PSM): Les barreres per poder accedir al talaiot de Son Fornés estan tancades i la gent no sap on és per manca de senyalització i no hi pot accedir.

R: S'està en negociacions amb la Fundació Son Fornés, la qual tindrà la clau i ho gestionarà.

Ginard (PSM): Demana al batle que millori la seva actitud democràtica i consensuada i que no aprofiti l'Ajuntament i les festes per fer política.

R: No he volgut mai fer activitats polítiques a l'Ajuntament ni manco enfrontar ningú; al contrari d'altres legislatures que sí, que és ver.

Ginard afegeix que demana un esforç per part de tots. El batle li diu que hi està d'acord.

Miralles (PSOE): Sol·licita un pla d'actuació a fi de cobrir els clots en els carrers i camins rurals i que s'hi emprin les brigades municipals, ja que hi ha carrers que s'espenyen i altres que quedaren fora del Pla Mirall. Que es revisi l'empe drat que s'espenya degut a deficiències del Pla Mirall; que se cerqui una ubicació definitiva per a la guarderia; exposa el cas d'una filla d'una família que ha quedat fora de la guarderia i demana que es considerin les necessitats familiars. Quins crèdits té actualment l'Ajuntament als bancs... I que es contesti per escrit al pròxim ple.

Miralles (PSOE): Què hi ha de la compra de terrenys confrontants al camp de futbol? Exposar la manca de seguretat de l'edifici de l'Escoleta; demana l'abast de les actuacions fetes per reparar les aspes dels molins que el vent va espenyar; també vol saber sobre la insonorització de les aules de música, els criteris d'admissió a l'Escoleta i el programa d'actes del Dia del Puig d'enguany.

Bennassar (PP) diu, respecte al tema d'accés a la guarderia, que predominen els criteris de ser família necessitada.

Verger (PP) explica les actuacions previstes per al Dia del Puig i que l'acte de la presentació del llibre de Contes Curts (dia 1 d'abril) suposarà un home natge a Antoni Gomila.

Servera (PSOE): Treu a llum la polèmica sobre l'eliminació de dins el poble de les antenes de telefonia mòbil.

R: S'intenta anar a un consens abans d'arribar als jutjats.

Miralles (PSOE): Reitera la petició d'informes sobre les obres de Son Manera i el Puig Moltó.

R: Es tenen demanats informes als tècnics i també es podrà saber el que s'ha fet allà mitjançant les comunicacions de batlia.

Pressuposts per a 2002

Aprovats a la sessió del 26 de febrer de 2002

Ingressos		Despeses	
Imposts directes	434.300'00	Despeses de personal	321.741'00
Imposts indirectes	87.000'00	Bens corrents i de serveis	371.884'31
Taxes i altres ingressos	71.900'00	Despeses financeres	87.147'00
Transferències corrents	505.574'21	Transferències corrents	175.870'00
Ingressos patrimonials	600'00	Inversions reals	301.351'07
Transferències de capital	205.828'67	Transferències de capital	- - -
Passius financers	105.177'12	Passius financers	152.386'62
Total ingressos	1.410.380'00	Total despeses	1.410.380'00

El sopar a benefici de la lluita contra el càncer fou un èxit

Sopar benèfic

Dia 9 de març en "Es Pati de Montuïri" es va celebrar un sopar a benefici de la lluita contra el càncer al que hi assistiren tants de montuïrers que no hi pogueren participar tots els qui volien. Va presidir la presidenta regional.

Matances

Les Noves Generacions del PP, que cada any celebren la festa de matances a un indret diferent, enguany sacrificaren el porc a Montuïri, a Son Costa, dia 10.

Les Escoles, a Sineu

Un grup de nins i nines de 3r i 4t de les Escoles de Montuïri, aprofitant que era dia de mercat, es varen traslladar a Sineu dia 13 i allà a més de visitar el llocs de venda, guardes d'animals, exposicions, el "lleó", també tengueren temps per passejar.

Homenatge a Antoni Gomila

A la IV Mostra de Glosats que es va celebrar a Manacor dia 16, entre d'altres es va retre homenatge a Antoni Gomila.

Els nins de les Escoles anaren al mercat de Sineu

La seva viuda va rebre una estatueta de la Flor Romanial.

Homenatge a Bartomeu Isbert

Bartomeu Isbert Manera, músic veterà, després de 56 anys de tocar el trombó (ara en té 69), dia 31 se li lliurà una placa en reconeixement de la seva

dedicació, a l'intermedi del concert pasqual.

Setmana Santa i Pasqua

Les celebracions religioses es desenvoluparen segons estava programat, sols que, degut a la pluja, es va haver de suprimir la processó del Divendres Sant.

Restaurant

Es Molí d'en Perons

Tlf. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

bar

Ca na Poeta
music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Josep Maria Munar Vich, director del col·legi públic

Un professional de l'ensenyament preocupat per l'alumnat i les instal·lacions del centre escolar

El nostre entrevistat no és el que aparenta esser en quan al seu temperament es refereix. Sembla una persona distant i poc comunicativa. No és així. No es vol dir que sia molt comunicatiu, però sí que es mostra expressiu –i en extrem–, sobretot quan considera que el tema és interessant. Un professional responsable que actualment té al seu càrrec la direcció del Col·legi "Joan Mas i Verd" de Montuïri. La seva vocació surt a llum precisament quan tocam el tema de l'educació. Feia temps que el qui firma volia tenir amb ell un canvi d'impressions. A rel de la recepció en aquest centre educatiu d'un important grup d'ordinadors, els qual donaran un nou aire a l'ensenyament, no hem volgut perllongar-ho més. Era obligat dialogar amb ell.

Enamorat del camp i aficionat a la caça, se li nota la marca, l'empremta de la persona que estima la natura. És una part molt important de la seva vida.

Va néixer a Pina el 22 de setembre de 1946. Té, per tant, 55 anys. L'1 de juliol de 1972 es casà amb Sebastiana Miralles Servera. Tenen una filla i dos fills: Antònia, Guillem i Llorenç.

Josep M^a. Munar va aprendre les primeres lletres amb les monges de Pina, passant després amb el mestre de la mateixa localitat. Més endavant acudia a les classes de l'Acadèmia d'Algaida fins el quart de batxillerat. Acabà el batxiller

superior a l'Institut Ramon Llull de Palma i finalment va ingressar a l'Escola de Magisteri de l'Estat on va obtenir el títol de mestre.

Fa anys que imparteix classes al centre escolar "Joan Mas i Verd". Actualment, com hem assenyalat, és el director. L'entrevista té lloc dins el seu despatx.

– On donares les teves primeres classes una vegada acabats els estudis de Magisteri?

– A una barriada de Palma, molt popular: Son Gotleu. Eren els anys 1968-69. Es tractava d'una escola parroquial.

– Per quins plans has passat des que et dediques a l'ensenyament?

– Des dels meus inicis ens hem hagut d'adaptar a uns quants. Al 1968 i fins a principis de 1980, en l'època de Villar Palasí, adoptàrem l'EGB. L'ensenyament sofrí un canvi radical. Aquest sistema es posà en pràctica per situar el país a nivell europeu. Després vingué la reforma del govern González: la LODE, amb la qual l'alumnat s'havia d'escolaritzar des dels 6 als 16 anys. Aquest sistema fins ara ha sofert certes modificacions. Després vingué la LOGSE...

– Sembla que el Ministeri corresponent vol tornar modificar el sistema actual i tornar a la revàlida. Què ens pots dir, què opines?

– La reforma de Pilar Castillo sembla, en efecte, que vol implantar una revàlida, baixar l'aprenentatge del primer idioma (anglès), adoptar d'un mode opcional també el francès o l'alemany, i començar a ensenyar-los d'un mode obligatori (a un dels dos) dins edats més primerenques. L'educació cada dècada, més o menys, vol adequar-se a les necessitats vigents.

El nostre entrevistat deixa damunt la taula un bolígraf que tenia amb les mans, i continua.

– Totes les reformes tenen coses positives i negatives. Amb la nova llei sembla que "Educació i Ciència" vol que l'alumnat estigui més ben format, que tenguí un nivell educatiu més elevat. Ara bé, no podem dir res fins que hagi sortit aquesta llei, si surt.

Cal dir que l'entrevista fou feta el 5 de març de 2002.

– Estam assabentats que en aquest centre d'ensenyament, per tal de desenvolupar el que s'anomena programa "Xarxipelag" s'ha rebut una important sèrie d'ordinadors. Pots donar-nos alguns detalls?

El director ens contesta d'una mode pausat i d'una manera nítida, cosa molt característica en ell.

– En efecte –ens diu–, la Conselleria d'Educació del Govern Balear per desenvolupar el programa "Xarxipelag" ens ha enviat 17 ordinadors. Aquests estaran si-

Flor de Murta

Venda de pienso per a cans, moixos i aus

Flors i plantes

C/ Palma, 163

• Tlf. 971 64 65 90

• Montuïri

tuats dins una sala on hi acudiran tots els cursos per manipular els programes educatius i complementaris de les seves àrees. Els ordinadors antics se situaran un a cada aula de primària i infantil per poder ésser manipulats pel tutor i els seus alumnes i estaran connectats a tota una xarxa informatitzada del nostre centre. Com és natural, tot estarà connectat a "Internet".

– Les cases editorials que us proveeixen els llibres de text per a l'ensenyament, com responen davant aquesta nova passa instructiva?

– Les editorials ja tenen preparats i a disposició dels centres d'ensenyament uns disquets per als alumnes segons el seu nivell.

– És de suposar que hi haurà un cap o professor responsable del projecte?

– Així és. El responsable del projecte és el professor Antoni Gornals. Aquest professor està fent, l'està acabant, un curs set programat per la Conselleria d'Educació, per enllestir el programa "Xarxipelag" que anirà en benefici dels altres professors i sobretot dels alumnes del nostre centre escolar.

El nostre interlocutor no vol que perdem detall, ens mostra els ordinadors nous, rutilants, ja instal·lats i a punt de manipular. Continuem després el diàleg.

– Aquest material significa una inversió considerable. Pots donar-nos xifres?

– Sí. Ara no tenc encara la documentació completa, però et diré les quantitats aproximades en números rodons: Els ordinadors tenen un cost d'uns 37.000 euros (més de sis milions de pessetes). El cablejat, que va apart, dobla aquesta xifra. Esperam que aquests cables s'estendran fins a l'edifici infantil per al proper curs.

– Quants d'alumnes i professors té el col·legi?

– Som 175 alumnes i 15 professors.

– Des que ingressen, com es desenvolupa l'educació dels alumnes, nins i nines? Per quines etapes passen?

– Comencen en el primer cicle a la guarderia municipal, de 0 a 3 anys. El segon, d'Educació Infantil, de 3 a 6 anys; el tercer, primària, de 6 a 12 anys; el quart, secundària (a Sineu) de 12 a 18 anys. I finalment van a la Universitat.

– Què ens dius de l'edifici escolar?

A la cara del director apareix un somriure que té un deix de tristor.

– L'edifici s'inaugurà el febrer de 1935 amb el nom de "Manuel Bmè. Cossio". Avui du el nom d'un dels homes que més han encarnat l'esperit del nostre poble: "Joan Mas i Verd". Té 67 anys. És molt natural que s'hi hagin de fer reformes. O certs arranjaments de tant en quant.

– Com per exemple?

– Necessita persianes noves, un gimnàs més gran, una cuina, menjador, rebosts nous perquè les demandes actuals ho exigeixen. Actualment són 120 comensals. Aquesta àrea ha tornat petita. L'edifici d'Educació Infantil necessita posar calefacció central com l'edifici de primària. Sobretot el que volia transmetre a les autoritats municipals és que s'ocupin de cobrir la propera baixa de la conserge. Aquesta persona és vital pel centre; imprescindible. A més, també a les barreres tenim necessitat d'un porter automàtic.

Es posa la mà al front amb un aire lleugerament neguitós.

– És bo –continua– que l'Ajuntament recordi també el mal estat en què es troba la barrera de l'entrada de devora la casa del conserge i la barana de l'escala de l'edifici d'Educació Infantil: s'haurien de posar nous i empedrar un tros davant de la casa del conserge...

En Josep M^a roman silenciós mirant l'entrevistador amb un somriure cansat.

– Si ens permetes passarem dels assumptes del magisteri i problemes adjunts a unes preguntes més personals. A què et dediques en les hores lliures?

– Mira: em dedico al camp, que m'agrada molt. A ca meua tenim un hortet, un poquet de vinya, uns arbres fruiters...

Un important equip d'ordinadors donarà un nou aire al sistema públic educatiu del nostre poble

M'agrada molt el caçar, però les meves ocupacions no em permeten sortir-hi.

– Digues-nos, per ordre de preferència, algunes aficions teves.

– Jo diria que el cinema, l'esport i la literatura.

– Una obra literària i uns quants d'autors?

– "Diario de un cazador", de Miquel
(Continua a la pàgina següent)

Agrimontuiri
S.L.

Lamborghini

Ctra. Palma - Artá, Km. 28 - 07230 Montuiri
Telf. 971 161 523 Fax 971 161 524 Telf. 607 301 144

(Ve de la pàgina anterior)

Delibes, i m'agraden molt Pio Baroja, Antonio Gala...

– **Una preocupació diríem especial com a director del centre d'ensenyament?**

– Com educador em preocupa la pèrdua d'uns valors ètics per part de tots els sectors socials.

– **Per comunicar-nos: tu, vos, o vostè?**

– Crec que el millor és emprar l'expressió vos; és conservar una tradició, una cultura i el seny dels nostres avis.

– **Una opinió sobre la societat actual?**

– Malauradament en el món, l'humanitarisme i la tècnica no avancen al mateix ritme, ni per tot igual. El que ens fa falta és més solidaritat, que hauria de començar dins la família, a l'escola i de poble a poble.

– **Com a professional que es dedica al magisteri, podries definir el paper de la cultura i el seus efectes dins la societat?**

– La cultura neix a l'escola i aquesta la transmet a la societat. S'han de saber inculcar els valors humans, passats, presents i futurs; saber quins són els models a imitar.

– **Existeixen problemes a l'escola de-**

rivats de la immigració?

– Els problemes dels immigrants és a nivell d'adults. Els nins s'entenen perfectament. Essent un problema de comunicació, tenim una "mediadora" cultural per arribar a les famílies magrebins.

– **La darrera pregunta, Josep: com veus les activitats de la tercera edat?**

– Perdona que m'expressi d'aquest mode, però opín que no haurien de pensar tant en la panxa; podrien muntar altres activitats i no deixar-se manipular pels "manteiros" i companyia. Que s'utilitzi el seny.

Ens acomiadam. Caminant pel pati en direcció a la sortida, l'entrevistador s'atura un instant donant una mirada a l'edifici tan familiar i apreciat de "les Escoles". Fou un dels alumnes que l'inauguraren. Inconscientment evocam el passat rememorant els anys en què, juntament amb els companys, acudíem a classe a les seves aules. Records de temps feliços...

Unes gotes d'una pluja freda que es claven com agulles ens tornen a la realitat i alleugeram el pas. Una brusca fina i persistent ens acompanya.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

Poema

Sense por, anam al darrer viatge

Quan acaba el març
ja és primavera,
per a alguns de noltros
serà la darrera;
però no t'aturis
que el vaixell no espera.

Compon la maleta
ben plena d'amor
i cosa ben neta
per donar al Senyor;
i en arribar a la meta
te rebrà amb amor.

El darrer viatge
tots l'hem de fer;
no facem el beneit,
preparem-lo bé,
i endavant les atxes
que això ve quan ve.

ANTÒNIA ADROVER

Para aquellos que tienen instinto.

Milestone No 66862-6702: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros, incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.mauricelacroix.com

MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

INSTANTÀNIES D'ACTUALITAT

De la Cooperativa

Fent al·lusió al 50 aniversari de la fundació de la Cooperativa de Montuïri, el seu president, Miquel Mascaró Amengual, destaca en una entrevista a "Part Forana" que aquest darrer any hi ha un excedent de blat i ordi mentre manquen altres elements per mesclar i elaborar pinsos. També resalta la falta de mercats i de joves que vulguin treballar al camp. Entre els projectes destaca l'ampliació del local de la Cooperativa i la conveniència de posar un molí de fer farina. I per aquest motiu –diu ell– la Conselleria subvencionaria fins a un 40%.

L'ametla, amb dificultats

Segons es va posar de manifest en el transcurs de les jornades dedicades a l'ametla celebrades a mitjan març passat a Inca, la producció mallorquina no es pot comercialitzar a un preu alt, tal com mereix la seva qualitat, sobretot perquè és d'una mida molt petita.

Glosa

Ulls clucs

Es turó de Son Manera
d'unes setmanes ençà
el deixen de lo més pla,
ningú sap com 'cabarà,
mes per tothom és ben clar
que mai serà així com era.

Si teniu bona memòria
–tal volta és millor oblidar–
enviau-los a filar
quan a s'hora de votar
qualcú ens vengui a parlar
de defensar el territori.

–o0o–

A Superna (Son Noguera)
també fan llag ses petjades
que ses *retros* hi han dexades
sens respectar les llobades
de boscana sementera.
El pujol ja és com una era,
l'alzinar, soques trencades...
Tots ulls clucs, mirant enrere;
el poble dorm, no s'enterra...
talment s'ha fus, a palades,
es turó de Son Manera

SA MILANA NEGRA

El dia des Puig l'aiguada va impedir que els balls es fessin a l'esplanada. Així i tot la banda va tocar a l'interior de la capella i allà mateix s'improvisà una ballada

Tercera Edat

Excursions

L'Associació de Persones Majors féu una excursió dia 13. Visitaren la factoria Lapis i després es dirigiren cap al museu militar de Sant Carles. Dinaren a can Barea i tot seguit es passejaren per aquells indrets.

Dia 18 "Sa Nostra" va organitzar una excursió que consistí preferentment en un dinar de matances per la costa nord de l'illa.

L'Associació de Gent Gran, per la se-

va part, en dugué a terme una altra, dia 21. Recorregueren Cala Millor, Costa de Los Pinos, s'Illot i dinaren d'una fideuà.

Obsequi d'ordinadors

Dia 13 de març, "Sa Nostra" en el Polígon de Son Fuster féu entrega a l'Associació de Gent Gran de Montuïri d'un ordinador. Posteriorment ens comuniquen que estan a l'espera que qualcú el manegi.

També en rebé un altre, d'ordinador, l'Associació de Persones Majors, però de "La Caixa", amb la finalitat que el puguin utilitzar quan el necessitin.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

A la IV mostra de glosat a Manacor es reté homenatge a Antoni Gomila

Organitzat per l'Associació Cultural Es Canonge de Santa Cirga, els proppassats dies 15 i 16 de març, a Son Macià i Manacor, amb gran èxit, es varen celebrar mostres de glosat.

El divendres dia 15, al Centre Cívic de Son Macià, ple de gom a gom, tengué lloc una gran vetllada popular de glosadors i glosadores novells. Uns quants montuïrers, entre ells el qui escriu, hi vàrem assistir i molt bé que ens ho passaren.

En aquesta vetllada tots els assistents érem glosadors, tothom hi podia dir la seva glosa encara que aquesta estàs mal rimada o no l'acabassin sense por al ridícul, ja que era com una reunió d'amics, no havia escenari. S'havia anunciat que hi hauria sopar per tots els assistents però al saló on se celebrà el glosat solament hi havia enmig un taula amb uns trossos de coca, una mica de patatilla, pitxers d'aigua i ja ens creiem que era tot el menjar que es disposava i que l'hauríem de repartir entre tots. Aquest fet va motivar que es fessin unes quantes gloses referent a l'escasessa de menjar. No fou així, quan s'acabà la glosada, a baix, al bar, hi va haver coca, formatge, botifarró, bessons, fruita, begudes i bon vi. Poguèrem tots sopar bé.

Per començar la glosada va donar el sus en Felip Munar dient: Reunits a glosada d'amistat, anit tot pot funcionar\ si tots mos decidim a jugar\ amb el vers improvisat\ i una glosa amollar.

D'entre les gloses que vàrem sentir en destacaré una que recità l'amo en Pep Barceló "Julià" de Vilafranca. Deia així:

Som glosador d'avior,
des que em varen batiar:
mumpare va deixar clar
que era el seu successor,
em va posar Barceló
i em va ensenyar de glosar.
I vos puc assegurar
que abans de partir a xerrar
ja vaig fer una cançó.

També en va recitar Joan Gomila, dirigit-se a l'anomenat glosador algaidí,

La vídua d'Antoni Gomila, n'Antònia Garcia, va recollir l'estatueta "Flor Romanial"

Jaume Joan, d'aquesta manera:

- En Jaume Juan d'Algaida és glosador anomanat no li fa por entrar en combat, glosant damunt s'escenari perquè té vocabulari per sortir-ne ben parat.
- Jo som magre per glosar perquè me falten sinònims també me manquen antònims i paraules per rimar si me'n voleu ensenyar no faran por ni als dimonis.

IV Mostra Autònoma de glosat

Fou el dissabte dia 15 març, al Teatre Municipal de Manacor. En primer lloc actuaren glosadors eivissencs i formenters els quals feren una demostració de com era el festeig en temps ancestrals: La parla pròpia del festejar es feia tocant el tambor i cantussejant. D'aqueixa manera el pretendent demanava a la filla de la casa per casar-se amb ell. Al cap i a la fi

no es posen d'acord, però s'entenen per un altre dia tornar a cantar, tocant els dos el mateix tambor. El pretendent toca a una cara i l'al·lota a l'altra. Es fa una altra festejada de diferent manera.

Actuaren els correntistes del principat de Catalunya i que animaren de bon de veres tot el públic, que amb mamballetes acompanyava les seves corrandes. La corrandà també és una glosa improvisada que es canta a Catalunya acompanyada de guitarró i mamballetes.

Acabades aquestes dues actuacions es van lliurar estatuetses representatives a tots el participants i a destacades personalitats del món de la política i la cultura. Entre aquests la rebé per la seva tasca en favor de la cultura i la llengua catalana el montuïrer Joan Miralles i Monserrat.

En els transcurso d'aquests lliuraments es va retre, enmig d'emocions i aplaudiments, homenatge per la seva col·laboració aquests passats anys a la dita mostra de glosat, al montuïrer, que com sabem morí sobtadament, Antoni Gomila Jaume. Va reco-

llir l'estàtua de la Flor Romanial la seva vídua Antònia Garcia Pocoví, la qual tot seguit rebé felicitacions i abraçades dels glosadors, organitzadors de la Mostra de Glosat, de personalitats del món de la política i la cultura i moltes mamballetes del públic. N'Antònia volia dir unes paraules d'agraïment però amb tant de cas com li feren es va emocionar i no pogué.

També es va retre homenatge a l'autor de l'estatueta, l'artanenc Pere Pujol, el qual morí fa uns mesos.

Seguidament Felip Munar va presentar els glosadors mallorquins i menorquins els quals s'enfrontaren cantant gloses improvisades de picat i que els assistents gaudiríem de bon de veres. Vàrem poder comprovar amb certesa que realment eren improvisades, no hi havia res preparat.

Per acabar la divertida mostra, i com a grup convidat actuaren els troveros de Múrcia cantant i recitant poesies i coples, vertaders artistes del vers improvisat.

SION NICOLAU

L'Ajuntament commemora el Dia de la Natura

Jornada celebrada conjuntament amb els alumnes de l'escola pública

El passat divendres dia 21 de març, l'Ajuntament del nostre poble conjuntament amb l'escola pública "Joan Mas i Verd" celebraren el "Dia de la Natura".

Amb aquest motiu el matí es varen sembrar un grapat de romanins i ullastres a la "Potada del Dimoni" i pins a l'explanada del Puig de Sant Miquel. En aquest acte de repoblació forestal hi varen participar tots els alumnes del Col·legi Públic així com els seus professors i el director del centre.

El batle, Gabriel Matas, i el regidor de Deports i Joventut, Rafel Alcover, varen ésser presents en aquesta diada i en nom de l'Ajuntament varen convidar a berenar tots els participants.

Una primera diada de la natura organitzada per l'Ajuntament, la qual deixa les portes obertes per a properes edicions i de la què particularment tant els alumnes com els responsables en romangueren ben satisfets.

A dalt, els alumnes participants a la "Diada de la Natura" i a baix, moment de la sembra d'un dels pins, amb el batle i el regidor de deports i joventut

Ajuda a la investigació

El col·laborador de Bona Pau i doctor Joan Miralles i Monserrat, Catedràtic de Filologia Catalana de la Universitat de les Illes Balears ha rebut de la "Fundación Càtedra Iberoamericana" les primeres ajudes a la investigació, consistent en 1.803 euros, per l'obra "La memòria històrica de los isleños de las Baleares en Cuba: Historias de vida". Aportació de la que molt ens congratulam.

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz Gonzàlez

C/ Ramon Llull, 46

• Tlf. 64 61 84

• Montuïri

RENOVACIÓ DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL (1952-1955) (i II)

Restauració de l'interior de l'església

Si havien arreglat el Roser, també havien de decorar l'interior de l'església.

Només era de marès vist la volta, que estava molt bruta, i, eren de marès emblanquinat, les columnes i el que quedava de l'antic arc de les capelles i la cornisa que volta tota l'església. Tota les altres parets estaven arrebossades i emblanquinades. Algunes capelles tenien els baixos enrajolats.

Un dels treballs més importants era la restauració dels arcs de les capelles, que originàriament eren gòtics, però que, 260 anys enrera, els havien fet rodons i, de guix; per això havien hagut d'escapçar les pedres de la base

La seva restauració era obra del mestre picapedrer: primer, els dibuixava en terra, senyava les peces, amb la plantilla que el fuster havia fet, les obrava totes a mida i, finalment, les col·locava. Davall el guix, es conservava encara intacta la punta d'alguns dels arcs i, per tant, únicament es varen llevar les pedres escapçades, que eren substituïdes per les noves, fetes amb marès de Galdent, el més semblant que es podia trobar. Actualment encara es nota l'afegit, el qual conserva un to més obscur. No fou necessari reformar la volta dins les capelles. Només l'arc de la Capella de Sant Antoni i del Nom de Jesús es conservaven en el seu estat primitiu. L'arc gòtic

Don Bernat de llavors ençà ha vingut moltes vegades a Montuïri. En una de les darreres, el passat gener, el veim saludant vells amics de joventut

del portal dels homes, a pesar que també era rodó, el trobaren intacte.

Des del Cor cap al Presbiteri

Començant des del Cor cap al Presbiteri fregaren amb raspes i paper de vidre tota la volta, descrostaren les columnes que hi ha entre les capelles i la cornisa que dona la volta a tota l'església. Dins la motlura de les columnes hi havia uns verguerons daurats. D'aquests

adorns, només es conserven els que hi ha damunt el portal de les dues sagristies. També es pot veure que anys enrere s'havien eliminat dues columnes salomòniques al costat del portal de les sagristies de l'Altar Major, semblants a les descobertes, restaurades dins el Roser, en el seu presbiteri.

Les capelles i l'interior dels arcs on es troben els finestrals es folraren amb peces de marès d'uns 4 cm. de gruix, que ja duïen tallades a mida des de l'estació del tren de Llucmajor amb el camió de cas "Porrerenc" i el de calcs Escolans. Quan les peces estaven col·locades, feien les juntes amb un pinzell i calç. Es desmuntaren dues capelles per poder folrar-les de tot: la capella de la Passió, entre el Roser i la capella de Sant Josep, i la capella del Sant Crist de les Ànimes, actualment capella de Sant Pere. La imatge del Sant Crist de les Ànimes es venera a l'església del Puig de Sant Miquel.

Llevaren la trona, que estava entre la capella del Cor de Jesús i la de Sant Pere, i feren nova la columna, des del capitell fins al sòl.

Rentaren amb aigua i sabó fluix les pintures de la volta, que estan directament damunt la pedra, sense tela. Restauraren amb pa d'or les seves vases.

Ctra. Manacor, Qm. 31 - Tlf. 64 63 14 - Montuïri

**Llom amb col
Arròs brut a la marinera
Sopes mallorquines**

**Frit
Coloms
Cabrit torrat**

Un braç de Sant Bartomeu, de la pintura que representa el seu martiri i es troba a la volta damunt el Cor, estava molt deteriorat. Convenceren Margalida Mateu, "de Meià", perquè el restauràs. Amb molt d'esforç i ajuda aconseguiren que pujàs, cosa que només féu una vegada, perquè tingué molta de por.

Per donar més claror, les pintures dels profetes, de Jaume Martorell (1773) —dues es conserven a la paret del Cor—, foren substituïdes per vitralls, de la Casa Dietrich, i pagats per famílies de la vila, l'escut de les quals es troba a la part inferior de cada un d'ells.

Obriren la claraboia de la capella de Sant Pere, el petit portal amb arc gòtic que comunica aquesta capella amb la del Cor de Jesús, el nínxol de la capella del Cor de Jesús, possiblement per posar-hi un confessional, i l'obertura que hi ha entre la capella de la Passió i la de Sant Sebastià.

Bancs nous

Dels bancs on s'asseien només els homes, mestre Tomeu Sampol en feu altres de nous, amb respatler. L'espai de l'església entre el portal dels homes i el de les dones estava buit sense bancs i reservat a les dones, que, si hi volien seure, anaven a missa amb la cadireta plegadissa.

Totes aquestes obres es dugueren a terme en uns dos anys. Les dirigia, controlava i vigilava mestre Miquel "Matxó", que, encara que només tenia 32 anys, era ja un professional amb molta experiència. Els altres picapedrers eren homes joves i molt feiners que feien amb tota responsabilitat el treball assignat. Guanyaven entre 20 i 30 pessetes diàries.

La feina es feia passant molta de pena, a base de molt d'enginy i força, ja que fa cinquanta anys no hi havia els mitjans de què disposen actualment les construccions.

El rector, promotor i principal responsable de l'obra era don Bernat Martorell Nicolau, capellà jove i emprenedor; tenia llavors 29 anys, en feia quatre que havia estat ordenat Prevere i nomenat vicari de Montuïri i un any que n'era rector, després del seu predecessor, don Gregori Barceló Escarrer, que morí el 12 de juny de 1951.

L'obra que havia de començar era de molta d'envergadura i molt costosa. D'ella, en parlà al Bisbe de Mallorca, don Joan Hervàs i Benet, el qual l'animà i li feu un donatiu de 30.000 pts. Dins la caixa forta, don Gori havia deixat també

30.000 pts.

Per trobar més ajudes econòmiques, instaurà la "volta des blat", que es feia durant l'estiu. D'ella, en parla en una de les seves gloses Pere Capellà:

*"Tuthom diu que Don Bernat,
que fa tantes maniobres,
enguany que hi ha tant de blat
comprarà cent canelobres,
i des dobbers de ses sobres
deixarà el Roser acabat".*

I una altra:

*"Si fos productor de blat,
n'hi donaria una arrova
perquè sa teulada nova
estàs posada aviat."*

També decidí organitzar, amb l'ajuda del seu germà Nofre (que duia la comptabilitat), d'en Miquel Miralles "Pieres", d'en Biel Ferrer "de Son Coll" i d'en Miquel Fiol, la rifa d'una moto cada setmana en combinació amb el cupó dels cecs. Tenir una moto era la il·lusió de tots els joves.

L'any 1955, quan les obres de l'església estaven ja acabades el Bisbe de Mallorca el destinà al Perú com a missioner. Naturalment, després d'haver realitzat tantes obres, quedava un dèficit, que es va eixugar durant el rectorat del seu successor, don Jaume Cabrer.

Gratiud

Per acabar, vull recordar els homes que hi posaren ses mans, transcrivint la inscripció que està a les voltes, damunt la copinya de l'Altar Major, i que va escriure en Biel de Son Coll:

"En el año de gracia de 1952 siendo

Encara podem veure els bastiments quan havien de començar a descloscar la que avui és capella de Sant Pere

ecónomo el Rdo. D. Bernardo Martorell se llevó a cabo la renovación de este tejado. Dirigió la obra el maestro D. Miguel Mayol "Matxó" y trabajaron en ella: D. Antonio Roca "Matxó", D. Guillermo Miralles "Pastor", D. Antonio Verger "Pelut", D. José Mulet "Matxó" o "Carrió", D. Juan Gomila "Pelós", D. Miguel Bennassar "Carboner", D. Honorato Cerdá "Tec", D. Bartolomé Gomila "d'es molí d'en Gospet", D. Pedro Garau "Prats", D. Miguel Miralles "Queló", D. Juan Arbona "Masseno" y D. Gabriel Ferrer "de So'n Coll".

De todos, un voto de gracias a la Virgen por no haber habido desgracias. Montuïri, 17 octubre 1952."

BARTOMEU MOLL

PREFABRICATS

Manera

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ DE

BALUSTRADE I

BIGUES DE TAU LÓ

IMITACIÓ FUSTA

Servei de transport propi per a tota l'illa

Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

Estructura socio-econòmica de Montuïri en el transcurs del temps (s. XIV a XVI)

La ramadaria i l'agricultura, factors fonamentals

ECONOMIA

L'abundant nombre de jaciments arqueològics al terme de Montuïri indiquen l'existència d'una agricultura i d'una ramaderia productiva, ja des de la prehistòria.

Durant l'època romana s'hi consolidà la ramaderia i la trilogia mediterrània, principalment el cultiu de cereals i la vinya. L'activitat comercial es documenta en el poblat de Son Fornés, on s'han trobat àmfores romanes destinades al transport de vi i d'oli, procedents en gran part del sud d'Itàlia. També s'hi localitzà vaixella procedent d'Eivissa i de Catalunya. A l'època islàmica s'hi desenvolupà l'horticultura i a les alqueries i els rafals. Hi ha prova de la presència de dos molins d'aigua en el juz' de Muntuy. Després de la conquesta catalana, l'agricultura i la ramaderia foren les ocupacions predominants dels montuïrers. També es mantenien uns determinats oficis adaptats a les necessitats dels habitants, com forners, teixedors, ferrers i fusters.

Al llarg del segle XVI la major part de la població montuïrera vivia de l'agricultura. Els cereals, la vinya i la figuera eren els cultius predominants. El blat entrava en una rotació de cultius amb l'ordi i la civada. També es cultivaven a una

La possessió de Galiana en el segle XVI ja disposava de bones terrers per al conreu

escala inferior els llegums, concretament el ciurons, faves, guixes i llenties. Malgrat que el blat era el principal cultiu, la seva producció esdevingué deficitària, tal com també ocorregué a la resta de Mallorca. Davant aquesta necessitat, la Universitat va haver de prendre mesures, que en alguns casos foren insuficients i es va veure obligada a importar-ne de fora de l'Illa.

RAMADERIA

La ramaderia fou un factor fonamental de l'economia i un complement de l'activitat agrícola, ja que proveïa de carn i de formatge els habitants. Els ramats més rellevants eren els d'oví, de porquí i de vaca. També s'hi documenten alguns oficis com teixidors, ferrers, forners, fusters, sastres i traginers. En molts de casos aquestes activitats eren realitzades a temps parcial quan els treballs del camp ho permetien. La depressió econòmica del segle XV, fruit de la crisi generalitzada, es manifestà en la disminució de la producció cerealística, per la qual cosa sovint s'hagué d'importar blat de fora de l'Illa.

La repressió i desfeta de la Revolta Forana va suposar, a més de les pèrdues humanes i la ruïna del camp, una major concentració de propietats per part dels ciutadans. Perot Bauçà, Jordi Brondo, Melcior de Comelles, Nicolau de Dameto, Carles de Galiana, Ferrer de Galiana, Joan Manera, Pere Massanet i Antoni de Puigdorfilà varen adquirir algunes finques grans del terme.

En el Segle XVI, els principals cultius eren els cereals, la vinya i els figuerals. Al final del segle, Joan Binimelis en

ADROGUERIA I ELECTRODOMÈSTICS

DE PLAÇA

Telf. 971 64 62 50 • MONTUÏRI

Comprant a la vila feim poble

Fins fa 50 anys encara es batia damunt l'era

destacava la fertilitat de les terres i esmentava que anualment es recollien 11.000 quarteres de blat, 7.500 d'ordi i 5.500 de civada. També s'hi cultivava molta vinya, que es localitzava sobretot a la zona sud del municipi. Pel que fa al bestiar el 1585 hi havia 1360 caps d'oví, 151 de porquí, 131 d'equí i 58 de boví. Els ramats es concentraven majoritàriament a les grans possessions de la contrada.

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ: SEGLE XX

Pel que es refereix a l'evolució de la població a Montuïri, durant la primera meitat del segle XX es donà un fort creixement entre 1900 (2.727 habitants) i 1910 (2.973 habitants), en què s'assolí el màxim nombre d'habitants. Fou motivat, sobretot, per una gran natalitat, ja que es registraren 889 naixements al llarg del primer decenni. El període 1910-1920 es reduí la població a causa d'una intensa emigració a l'Argentina (1913-17) i a Cuba (1918-28).

L'epidèmia del grip de 1918 afectà devers 200 montuïrers, dels quals en moriren sis. El decenni dels vint es tornà produir un augment fins arribar a 2.966 habitants (1930). A partir de llavors es produí un descens i es passà de 2.943 (1940) a 2.873 habitants (1950). Des d'aleshores aquesta tendència a la disminució ha continuat i, fins i tot, s'ha intensificat entre 1965 i 1991, període que passà de 2.695 a 2.045 habitants. La crisi de les activitats agràries i ramaderes tradicionals i del subsector de materials de construcció és el causant del decreixement de la població al llarg d'aquesta segona meitat del segle XX.

Nota. - Bona part d'aquest escrit ha estat extret de la Gran Enciclopèdia de Mallorca, publicada per Brisas.

Entre la ceràmica descoberta a Son Fornés s'hi troben àmfores romanes

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Super Montuïri
BIP **BIP** Extens assortit
supermercados Gran varietat de productes d'alimentació

**Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria
Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja**

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

El cant dels ocells

Ja abans d'arribar la primavera, pel mes de març, quan els ametllers han tirat la seva flor i han congriat el petit ametlló, quan l'arbrat en general despert de la letàrgia hivernal, quan surten les flors a les margalides, llevamans, lletreres, ravenisses i altres flors camperoles i els sembrats han partit a créixer, veim com pel camp tot reviu. Amb bons dies, calcats i assolellats, ens vénen ganes de fer una volta pel fora vila per admirar tanta bellesa i que aquesta ens concep l'esperança que les flors fecundin i donin bon fruit.

Per la primavera a més de les plantes i arbrat, tot ser vivent es despert, ha arribat l'època de l'aparellament. Els conills de camp i les llebres, rates, mosteles, talps i altres, construeixen llodrigueres, els ocells traginen busques per preparar el niu i canten i canten sense parar per a atreure's mútuament mascles i femelles. A més de cantar estrenen nou vestit, han fet la seva muda i les plomes tenen un color viu, nou i lluent. Si ho observem notarem que per la primavera canten molt alegrement més i millor. Sembla que primer assagen, ja que al cap d'una estona de sentir-los cantar fan cor entre ells entonant belles melodies.

D'entre els ocells que més melodiosament canten destacarem els verderols, cadeneres, pinsans, passerells, i el més cantaire i de més agradable veu és el rossinyol. Llavors hi ha les mèrleres que quant canten sembla que parlen.

Com he escrit suara, el principal motiu de tan de festeig és degut que cerquen aparellar-se. Però diria que també canten per delectar els humans i per dir-los que preservin la natura, no els cacin, no els exterminin amb verins ni destruint els seus nius. Ells, a canvi, ens acompanyaran i ens alegraran trinant, cantant, es posaran mudada nova i volant d'arbre en arbre ens alegraran la vista i l'oïda i gaudirem d'escoltar les seves harmonioses i ben entonades cançons.

Els canaris

Però l'ocell més cantaire, més formós de plomatge i que sempre canta, tan l'hivern com l'estiu i que sembla sempre està de bon humor i alegre, és el canari. A Mallorca, però, pel camp no se'n veuen o en tot cas molts pocs. No obstant hi ha bastants afeccionats a la cria de canaris engabiats i així, sí podem gaudir del seu cant sempre, ja que contínuament canten.

L'altra dia de pagès, el ja popular canaricultor de Montuïri, en Miquel Tries, em va convidar a visitar el seu ocellar, on vaig poder contemplar el seus canaris.

Realment vaig romandre sorprès i fascinat de la bellesa i cantúria d'aquesta casta d'ocells. Només al cap d'una estona que els observàvem ja n'hi hagué que es posaren a cantar, tot d'una altres contestaren. Allò formós és que canten en diferents veus i sons que sembla un cor ben dirigit.

I per animar-los i ensenyar-los, ja que aquests ocell s'imiten un amb l'altre, en Miquel té gravat en un CD el cant d'estols de canaris i l'esplèndida veu del canari campió del món de cant, ja que entre els canaris n'hi ha que tenen millor veu, canten i entonen millor uns que els altres.

Només per sentir el cant dels seus ocells, admirar la diversitat de colors del plomatge i les maneres de com selecciona per aparellar-los, la seva alimentació, els tractament preventiu contra malalties, hi ha per estudiar i observar-los molt. El fet de poder gaudir de les seves volades, com juguen, com s'enamoren ho vaig trobar un hobby apassionant quant t'hi has afeccionat t'ho passes tant bé amb la seva companyia que no ho pots deixar.

Segons explica en Miquel, de canaris n'existeixen diversitat de races, difereixen de color, de mida, de veu i dels quals, segons encreuaments i mutacions, s'obtenen diverses varietats de plomatge. N'hi ha de verds, de favats, pintats, vermells, marró roig, blancs, jaspats, pigmentats, blau cel, blau mar, taronja, verd, groc i una infinitat de colors i mesclures variades, tots d'una gran bellesa.

És d'admirar l'entreteniment i delit que ens donen aquest ocells. Però això, sí per tenir engabiat un canari o una parella s'ha de fer amb estimació i esma. Tenint cura de alimentar-los amb els preparats que venen a les cases especialitzades i aigua neta cada dia. Per poca atenció que les tinguem gaudirem del seu plomatge, de les seves volades i de l'alegre cantúria.

Per tenir uns dos-cents canaris, és a dir ésser canaricultor com ho és en Miquel Tries, es convenient tenir coneixença de com s'han de manejar les distintes castes, distingir els mascles i femelles i, fins i tot, l'edat a més de tenir-los bon esment.

Les gàbies han d'estar instal·lades guardant un cert ordre. Unes han d'estar destinades a l'aparellament i cria i ha de tenir lloc pel niu. Un poc separades es col·loquen les destinades als cantaires i un dins gran gabial a uns metres lluny hi conviuen els joves amb els que no estan en època de zel, on després s'elegeixen els destinats a cria. I com que la finalitat que distingeix un bon canari és el seu cant, s'elegeixen els millors cantaires tan prompte com els joves han feta la muda. Després es traslladen dins gàbies aposta perquè aprenguin a cantar bé. Aquestes han d'ésser còmodes, equipades amb

Ferreria Rafel Miralles

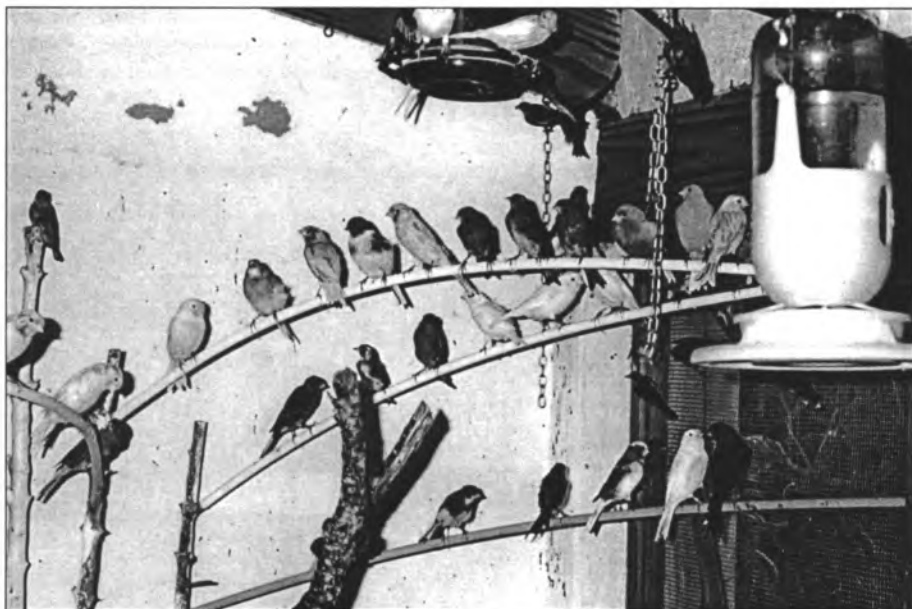
Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

perxes, engronsadors per posar-s'hi, menjadors i abeuradors on cada dia s'ha de posar aigua neta. Fins i tot dins el gran gabial, a més d'abeuradors, disposen d'una petita piscina amb depuradora ja que ells gaudeixen de bolcar-se dins l'aigua. A fi d'evitar contagis l'aigua ha d'estar neta i desinfectada.

Per envestir a cantar n'aprenen d'un canari bon cantaire que serà i actuarà de mestre ja que els joves imiten i canten escarnint allò que senten i per cantar bé primer han d'esser bons alumnes i tenir un bon mestre que sàpiga explicar-los com han de perfeccionar la seva veu i clar, l'alumne també ho d'esser un tant intel·ligent per aprendre bé la lliçó i no tots els canaris ho són.

Antany dins la pagesia es gaudia més de l'agradable cant dels ocells pel fet que anàvem a la feina amb el carro i tira-tira. Arribat a la finca es llaurava amb bística i es treballava eixercolant els sembrats, fent herba dins les faveres, més endavant, pel mes de maig, segar-les, fet que permetia observar i escoltar els sons propis de la natura. Actualment, anant amb cotxe a la finca o amb tractor, entre

Dins grans gàbies hi conviuen els canaris que en Miquel Trias ha de seleccionar

el renou dels motors i les presses no ens n'adonam de la bellesa del camp.

Per altre part d'ocells bons cantaires se'n veuen pocs. Antany es veien i sentien cadeneres, verderols, rossinyols i altres que ara escassegen. Així mateix, cadeneres, pinsans, passerells aquest passat estiu en vaig veure però feia anys no n'havia vists. Serà pels verins que tira el pagès o per la caça indiscriminada i no selectiva. Hem de tenir en compte que actualment i arreu, ara aquest mes de març, s'han esquitxats els sembrats i voreres amb herbicides, i així enverinant bastants flors que atreuen abelles i altres insectes. I més endavant s'esquitxaran amb insecticida els arbres fruiters per salvar la fruita del corc. És clar que si un

ocell menja una cuca o altre insecte enverinat, mor. També pot ser que, tot i que estigui prohibit, es parin trampes (allò que deim garbellets o rateres) per caçar, dins les quals hi pot romandre atrapat un ocell petit i protegit.

Avui en dia es comercia amb els canaris i per uns pocs euros se'n poden adquirir. De fet el dit canaricultor tot l'any en té de venals i que si voleu provar d'esser canaricultor en Miquel vos assessorarà i aconsellarà com s'ha de portar a bon fi aquesta afecció. Per començar basta amb una o dues parelles i aquestes, en venir la primavera niaran i dins uns anys sí se les té bon esment ja tindrem un bon esbart de canaris.

SION NICOLAU

Ortopèdia MANACOR

**Àngel
Ascaso
García**

**TÈCNIC
ORTOPÈDIC**

Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

Restaurant Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Missa a l'aire lliure en el Puig

Qualcú encara coneixerà i destriarà aquestes nines i els dos joves que ajudaven a la missa que en el Puig a l'aire lliure celebrava el rector Gori amb motiu d'una concentració allà dalt algun temps abans de 1950.

Una foto que té el valor dels anys transcorreguts com també de deixar constància de la forta sensibilització religiosa de la gent d'aquell temps, com igualment del sacerdot que va regir l'església a Montuïri des de 1917 fins a 1951, en què va morir.

Records d'infantesa

El record de mon pare

El record, de nin, que tenc de mon pare és de respecte i d'un cert distanciament generacional. "On anau?" "A besar es cul an en Pichón". "D'on veniu?" "De besar es cul an en Pichón", i d'aquí no el treia. Quan se n'anava a colgar sentia, indefectiblement, el renou del ferro que queia de les butxaques dels calçons. Això em servia per aconseguir, d'amagat, el complement de la pesseta setmanal que em donava, per anar al cine a ca n'Eloi o per comprar un citrat o una graciosa. Mon pare ja patia de rodapeu pelat de ben jove. Jo el coneixia de darrere, per la closca, o m'ho pensava. Una vegada em vaig equivocar. Estava assegut a una rollada al cafè de can Xorri. L'afin de darrere i hi vaig,

ben resolt, per demanar-li la pesseta setmanal, li peg una closcada, carinyosa, prèvia a l'impost revolucionari. Va ser l'amo no sé quin, que em va mirar de males retranques ferm. Mon pare passà a ser batle el gener de 1953, però l'any anterior ja era primer tinent batle, i a l'estiu de 1953 fou nomenat president d'Acció Catòlica, mentre el president honorari era don Joan Ferrando, i entre els vocals hi havia una altra persona particularment estimada per a mi, don Josep Sanz, el mestre d'escola. També aquell mateix any de 1953 predicà a l'església parroquial don Joan Sueca Miralles, el rector de sa Vileta, cosí de mon pare, gran i gros, simpàtic, bon vivand. Li agradaven la pipa, la teca i els

llibres, com a mínim. Teníem un banc de pedra, de seient i respatler corbats, verdosenc, a la terrassa de Cas Porrerenc. Em deien que era el banc del capellà. La seva betza prominent, esplèndida, feia joc amb el banc. Jo, nin, el me mirava, estafaril.lat, després del dinar de festa, a l'ombra de la parra, amb aquella caloretta, assegut al banc, ensotanat, closcapelada, pipa en boca i panxa plena, amb aquells ullons etxerevits, amb un aire beatífic de felicitat canongesca.

La venguda de don Bernat Martorell, nou rector de Montuïri després de la mort del rector Gori Barceló, significà una nova etapa. Don Bernat era de família modesta, de Puigpunyent. Em recorda molt bé que de vegades anava a caseva, i els seus pares, vellets, feien llatra, cordaven cadires, amb aquella →

← oloreta característica de la palma. La casa on vivien feia alt, primitiva, amb trespol sense enrajolar. La gent contava coses grosses de don Bernat, coses que jo escoltava atent i meravellat, que si havia regalat el matalàs a un pobre, que si es llevava el menjar de la boca per donar-lo a una persona sense possibles. Don Bernat era un gran amic de canostra. De vegades venia a dinar. El record a taula, a la cuina de cameva. Era jove, ple de vida, amb ganes de fer coses noves, sadoll de projectes. Hi havia tres protagonistes principals en les obres públiques d'aquells anys: Don Bernat, el rector, don Guillem Pasqual, el delineant, que viuria molts d'anys, amb la família, a un dels pisos de Cas Porrerenc, i mon pare, el batlle. És l'època de la carretera des Puig. Carros per amunt i per avall i pols i suor i nacionalcatolicisme en tota hora i tot moment. Però aquell any de 1952 es produí un altre esdeveniment, amb conseqüències per a mi i també per a Montuïri: la quixotada enorme que representava la construcció d'una plaça de toros, rectangular, única en les Espanyes. Podria contar moltes coses d'aquesta edificació, però no voldria avorrir el lector. Sols diré que fou inaugurada durant les festes de sant Bartomeu d'aquell any de 1952. Els toreros foren Pepe Bienvenida i Cayetano Ordóñez, *el Niño de la Palma*. Un altre any vengué *El Empastre*. D'aquell temps és també la celebració de la clausura d'una missió. Aquesta vegada jo anava vestidet de missioner, amb unes foldetes negres reciclades que si no record malament eren de la meua cosina Joana Xamena. Record també que hi vaig veure glosar la "Bugerrona", una glosadora una mica gotarrenca que feia maig, aleshores, en els combats de glosadors. Més envant hi farien cine a l'aire lliure, i ball, i hi funcionaria un restaurant, però aquesta ja és una altra història.

JOAN MIRALLES I MONSERRAT

Llibre nou

Les tecnologies de la informació a la classe de matemàtiques

Miquel Martorell i Rafel Cortès

Sempre és un plaer el divulgar l'aparició d'un llibre nou del qual n'és autor un montuïrer, com en aquest cas Miquel Martorell i Fullana.

El present volum ha estat concebut preferentment per a la utilització didàctica de l'ordinador, exemplar que conté un ampli i variat conjunt de continguts per treballar el curriculum de

matemàtiques de l'educació secundària (ESO i batxillerat), fent servir les tecnologies de la informació. Un llibre que ajudarà especialment l'alumne en l'aprenentatge de les matemàtiques mitjançant l'ordinador, sobretot per la rapidesa en el càlcul, la resolució de problemes i altres activitats propícies per a la utilització didàctica d'aquestes matèries.

Una obra esdevinguda indubtablement a rel de l'experiència assolida en l'ensenyament de l'àrea de matemàtiques, la qual suposarà una eina de gran utilitat per a tants d'alumnes –i fins i tot professorat– que han de treballar aquesta parcel·la científica.

OA

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

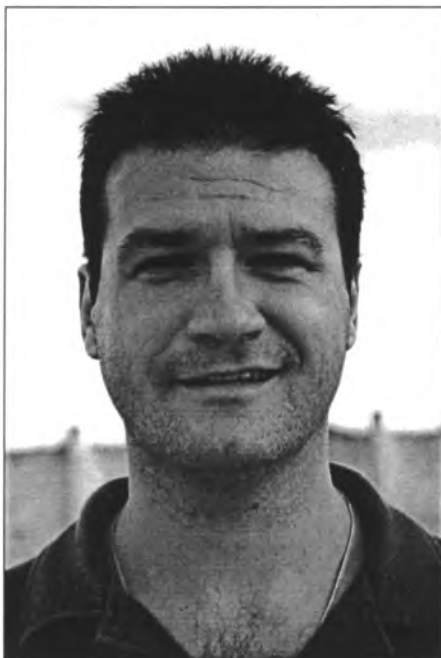
Gaspar Sastre, l'actual entrenador, espera que l'equip es mantindrà a Tercera

Compta amb l'esforç dels jugadors i el suport de l'afició

Els aficionats recorden bé que Gaspar Sastre Gomila és des de finals de novembre l'entrenador del CE Montuïri amb motiu de l'acomiadament del qui ho era, Joan Lluís Riado. Ara bé, en Gaspar, que va néixer l'any 1965, essent nin ja va començar a jugar a futbol amb els equips base de Montuïri. Als 12 anys era titular de l'infantil. Posteriorment fixà pel CIDE i allà hi va jugar 4 anys i essent juvenil va prendre part a la lliga nacional. Posteriorment, ja amb 18 anys, se n'anà a jugar amb el Poblense a segona B nacional, equip amb el que hi jugà 6 anys. L'any 1989 va fitxar pel AD Ceuta, on també ja jugar a 2ª divisió nacional B. Llavors s'acostà, i amb la SD Eivissa, a 3ª divisió, va jugar dues lliguetes d'ascens a 2ª B i a la segona ho varen aconseguir. L'any 1992 va tornar a Mallorca i va fitxar pel Cardassar una temporada i posteriorment va jugar el darrer any amb el Montuïri, que fou aquell any que el nostre equip va jugar també la lligueta d'ascens a 2ª divisió B.

– Quan començares la teva tasca d'entrenador?

– Aquest mateix any, 1994, a més de jugar amb el Montuïri vaig començar a entrenar els infantils amb en Biel Matas, l'actual batle, equip en el què aleshores hi jugaven Cristòfol Andreu, Guillem

Nicolau, Pep Tugores, Jaume Mas, nins que ara juguen o han jugat amb el Montuïri a preferent i tercera. I l'any següent vaig entrenar els juvenils de Montuïri.

– I tot seguit, on anares?

– Després vaig anar a Vilafranca amb l'equip de preferent com ajudant de Pep Sansó, on férem campions. I l'any següent jugàvem a tercera.

– També entrenares el Montuïri.

– Sí. La temporada 1999-2000 vaig tornar a Montuïri quan jugava a preferent i ens classificàrem per a la lligueta d'ascens a tercera, després de fer segons. Per cert que durant moltes jornades anàrem primers.

– Has tingut moltes satisfaccions?

– La major alegria esportiva com entrenador va ser aquest any, precisament per pujar a tercera.

– Havies tornat entrenar el Montuïri?

– Sí. La temporada 2000-2001 a tercera divisió. L'acabàrem en 12ª posició i amb molts de jugadors de Montuïri.

– Què esperes enguany del nostre primer equip?

– La present temporada és molt difícil per tothom: jugadors, directiva, entrenador i afició. I afegint-hi lesions, cessament d'entrenador i expectatives no complides, l'únic objectiu és mantenir-nos a tercera.

– Al teu punt de vista, com responen els jugadors?

– Els jugadors s'esforcen molt, al màxim, a les exigències meves i del preparador físic, Llorenç Vallespir. Han estat receptius a l'hora d'entrenar.

– Per acabar: què destacades dels jugadors i de l'afició?

– Dels jugadors, el companyerisme i tan bé com es du el vestuari. I de l'afició, el suport, el qual esperam que no ens mancarà.

O. ARBONA

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

ATLETISME

Esteve Barceló guanyà la I Carrera Ciutat de Palma

Amb una participació que superava els 500 atletes, el passat 17 de març, Esteve Barceló va guanyar brillantment la I Carrera Ciutat de Palma a la distància de 3.800 metres. Una victòria de molt de valor.

FUTBOL

3ª Divisió nacional

Quan encara manquen 7 partits per concloure el campionat no hi ha res decidit a l'entorn de quins seran els tres equips que davallaran a la categoria de preferent, si bé com a nota positiva cal dir que el Montuïri s'ha esforçat aquests darrers partits i s'entreveu una millorança. De totes maneres els de la vila hauran de demostrar la seva vàlua, ja que fins dia 19 de maig en què es tancarà la lliga és molt possible que en definitiva no es pugui concretar el futur de l'equip de tercera nacional.

Constància, 1 - Montuïri, 0

Sols de penal pogué guanyar el Constància en un partit que va dominar però en el que la defensiva del Montuïri s'imposà sempre, sobretot el porter Alcover. Així i tot el Montuïri en molts de moments va inquietar la porteria inquera.

Montuïri, 0 - Eivissa, 2

Partit dolent per part d'ambdós conjunts; àrbit inepte per a la 3ª divisió (qui no va veure un penal clar a favor del

Equip de bàsquet femení Montuïri Manera

Montuïri quan encara no s'havia inaugurat el marcador), i, per afegit, els locals no es despertaren fins que ja estaven vençuts.

Platges Calvià, 2 - Montuïri, 1

Passat el temps reglamentari, al minut 93, Pep Mateu, de penal, marcà el gol del Montuïri en un partit molt lluitat i en el què si els de la vila haguessin tengut un poc de sort podrien haver obtingut un resultat positiu.

Montuïri, 0 - Santanyí, 0

Ni un ni altre equip feren mèrits per dur-se'n la victòria en un partit en el qual els de Montuïri posaren vertader desig en fer-se amb el partit; però la manca de punteria els va traïr. I, per altra part, la provocació d'un contrari i la prompta resposta, traduïda en agressió, de B. Verger, en el minut 35 de la 1ª part, deixà els locals en 10 jugadors.

Sp. Maonès, 1 - Montuïri, 1

El Montuïri va estar prop de la victòria. S'avançà al marcador quan en el minut 18 Nico marcava un excel·lent gol. Així i tot aguantaren la forta pressió dels locals, els quals 20 minuts després empataven; i ja a les acaballes els maonesos desaprofitaven un penal.

2ª regional

At. Peguera, 3 - Montuïri, 4
S. Jordi, 0 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - St. Marçal, 0
Campanet, 1 - Montuïri, 1

Juvenils

Marier, 2 - Es Pla, 2
Es Pla, 6 - Sta. Catalina At, 3
Collera, 5 - Es Pla, 1

Cadets

Es Pla, 1 - Can Picafort, 0

Es Pla, 2 - Coll den Rabassa, 1

Infantils

Manacorins, 3 - Es Pla, 1

Alevins

At. S. Gotleu, 0 - Es Pla, 5

Cala d'Or, 1 - Es Pla, 4

Es Pla, 5 - Sta. Ponça, 0

Benjamins - F8

Murer, 1 - Es Pla, 2

Es Pla, 3 - Espanya, 0

Son Servera, 1 - Es Pla, 0

Es Pla, 5 - Pla de na Tesa, 0

Benjamins - F7

Montuïri, 2 - Marier, 3

Cardassar, 2 - Montuïri, 4

Montuïri, 2 - Es Pla, 8

J. Manacor, 3 - Montuïri, 6

BÀSQUET

1ª Autònoma femení

Lapis Montuïri, 35 - Bàsquet Pla, 40

Esporles, 69 - Lapis Montuïri, 39

Lapis Montuïri, 57 - Alcúdia, 40

Infantil femení

Montuïri Manera, 61 - Campos, 32

Cala d'Or, 9 - Montuïri Manera, 33

Mini femení

Manacor, 12 - Montuïri Verger, 21

Montuïri Verger, 43 - Petra, 9

Campos 14 - Montuïri Verger, 42

L'equip de Mini bàsquet féu un intercanvi amb l'equip dels Boscos de Ciutadella. Jugaren allà tres partits els dies 23, 24 i 25 de març amb aquests resultats:

Ciutadella, 45 - Montuïri Verger, 36

Montuïri Verger, 24 - Alaior, 15

Boscos, 20 - Montuïri Verger, 12

Els primers dies d'abril els d'allà hauran retut visita a Montuïri.

ATLETISME

Joan Barceló Prohens, medalla de bronze a Sant Sebastià (Donostia)

L'atleta montuïrer Joan Barceló Prohens (Club Opel Felanitx) aconseguí durant el cap de setmana del 2 al 3 de març passat una meritòria medalla de bronze participant en el XIVè campionat

d'Espanya de pista coberta per a veterans, celebrat a les instal·lacions esportives del palau d'esports d'anoeta a Sant Sebastià.

En Joan assolí aquest guardó en la categoria de veterans de 55 a 59 anys corrent la prova dels 400 metres llisos amb un crono d'1 minut i 8 segons, solament superat pel bilbaí José Luís omro i pel valencià Martín Martín.

Cal afegir, també, que ocupà el 4t lloc d'Espanya a la prova dels 200metres llisos "indoor", establint una marca de 28 segons i 97 centèsimes.

Reunió Pre-baptismal

Convidam tots els pares i padrins dels nins/es que pensin batejar-los entre els mesos d'abril, maig i juny a la reunió preparatòria, el divendres dia 12 d'abril a les 21'30 a la rectoria.

Batejos comunitaris

El diumenge dia 14 a les 18'00 celebrarem el sagrament del baptisme.

Col·lecta del Seminari

La col·lecta solidària amb el Seminari de Mallorca que férem els passats dies 16 i 17 de març recollírem: 78,14 euros. Gràcies per la vostra col·laboració.

Visita pastoral del Sr. Bisbe a Montuïri

Fa uns mesos que el Sr. Bisbe du a terme la seva visita pastoral als diversos arxiprestat de l'Església de Mallorca. A mitjans d'abril començarà a visitar les comunitats de l'arxiprestat del pla. Està previst que la visita a la comunitat parroquial de Montuïri sigui el dia **1 de Maig**. Convidam tota la comunitat cristiana a participar de l'Eucaristia que es celebrarà a les 20'00. Ens agradaria que aquesta visita pastoral fos el màxim profitosa per a tota la comunitat.

La processó del dia del Ram enguany va començar a la Creu de Son Rafel Mas. Fou la primera vegada des que està instal·lada a la placeta del Pou des Dau

Agraïment

La parròquia vol agrair a totes les persones que amb els seus donatius han fet possible la restauració de la il·luminació de la capella del Puig, com també a l'Ajuntament per la seva generosa aportació, així com al Patronat de Música que amb el sopar que férem el mes de setembre ens aportà una bona quantitat econò-

mica. Esperam que en una segona fase es puguin embellir les capelles laterals.

—o0o—

Després de publicar el sentit que les diverses religions senten davant el tema de la Pau, aquest mes començam un nou apartat per ajudar-nos a aprofundir en la nostra vida espiritual.

El silenci de M. Teresa de Calcuta

Fins que M.Teresa de Calcuta no va obtenir el Premi Nobel de la Pau l'any 1979 no es va saber pràcticament res d'ella en el món. Aleshores ella feia feina en el silenci i l'anonimat curant les ferides dels "jesucristes" que anava trobant quasi moribunds pels carrers de Calcuta. Encara que hàgim mencionat aquest esbós, no és la intenció d'aquest escrit ressaltar la humanitat, la humilitat i la labor de Teresa de Calcuta. Prou en sabem. El que volem ressaltar és *el silenci* del qual ens parla precisament la Mare Teresa de Calcuta en el seu llibre "El Amor más Grande". Ella defineix el silenci en l'oració com la gran força i l'aliment per afrontar els reptes de cada dia. És des d'aquí que ella treia les forces per dur a terme la seva missió. "Déu ens parla en el silenci del nostre cor. Si

estàs davant Déu en oració i silenci, Ell et parlarà; llavors sabràs que no ets res. I sols quan compreguem la nostra vacuïtat, Déu ens pot omplir d'Ell mateix. Les ànimes d'oració són ànimes de gran silenci... L'essencial no és el que deim sinó el que Déu ens diu i el que diu a través de nosaltres... en el silenci escoltam la seva veu", diu la Mare Teresa. I segueix dient que així com les estrelles, la lluna i el sol es mouen en silenci; així com els arbres, les flors i l'herba creixen fent la seva labor en silenci, també trobarem en el nostre silenci la veu de Déu que ens farà treballar en l'anonimat, i la seva obra creixerà, i es mourà sense fer renou enmig del bramul del món. Vet aquí d'on treia les forces la Mare Teresa de Calcuta. És tota una lliçó.

ONOFRE TORRES

Pluviometria

Març de 2002

Dia	4	3,3 litres m ²	
"	5	2,5	" "
"	6	4,3	" "
"	7	3,1	" "
"	8	0,2	" "
"	9	0,3	" "
"	17	3,6	" "
"	29	49'9	" "
"	30	0'3	" "
Total		67'5	" "

Demografia

Març de 2002

Defuncions

Dia 8.- Paula Mulet Manera "Carlos", viuda de 74 anys.

Dia 14.- Gaspar Mas Sampol "Collet", casat de 85 anys.

Dia 28.- Maria Fornés Vich "Mora", viuda de 92 anys. (Morí a Palma)

Noces d'argent

1 Abril 1977

Miquel Gomila Mas "Moliner" amb Apol·lònia Gomila Mesquida "Bella".

2 Abril 1977

Julio Serra Lòpez "Vadell" amb Maria Mesquida Pocoví "Serra".

Apotecaries

7 abril Montuïri

14 abril Petra

21 abril Porreres

28 abril St. Joan

Temps passat

10 anys enrere

Abril de 1992

Bartomeu Servera, nou regidor

Per substituir Gabriel Miralles, dia 20 d'abril de 1992, Bartomeu Servera Gallard, del PSOE, de 30 anys, fadrí, va prendre possessió del seu càrrec de regidor de l'Ajuntament de Montuïri.

25 anys enrere

Abril de 1977

Primer i únic centenari

Dia 24 d'abril de 1977 Montuïri retia sentit homenatge a Gabriel Cerdà Miralles "Badia", qui havia arribat als 100 anys el dia abans. Fou un esdeveniment viscut per tot el poble. Coets, repicar de campanes, ofici solemne, parlaments i fins i tot s'hi associaren bancs, entitats, Ajuntament, cossiers, banda de música. Acabà la festa amb un aperitiu per a tothom. Malauradament, dia 1 de juliol següent acabava els seus dies.

50 anys enrere

Abril de 1952

Construcció de paret i voravies

L'Ajuntament a la sessió de dia 17 d'abril de 1952 acordava construir una paret en el carrer de la Creu den Gegues, cap de cantó amb la Plaça Vella i també la voravia en el carrer que és prolongació del d'Es Pujol, des del carrer del Garrover fins a la carretera i també una altra en el carrer de Sa Vinyeta.

100 anys enrere

Abril de 1902

Negativa de construcció de sepultura

Davant una instància de Bartomeu Pocoví Bauzá, sol·licitant a l'Ajuntament autorització per construir una sepultura en el cementeri, a la sessió de dia 15 d'abril de 1902 se li va negar, ja que era insuficient per a l'enterrament de cadàvers a les fosses.

Cuinar en casa

Greixonera de pop amb ceba

Ingredients

2 kg de pop net, 3 kg de cebes, 3 tomàtigs madures, 1 dotzena d'alls, 2 pebres coents, 1 dl d'oli d'oliva, pebre vermell dolç, llorer, farigola, juevert, sal i pebre.

Elaboració

Després de bullir el pop se sofregeix la ceba. Es talla el pop en trossos petits. En una pella amb oli se sofregeix un poc els alls, s'hi afegeix el pop i el pebres coents tallats. Tot seguit es mescla amb el sofregit de ceba, amb la tomàtiga pelada i triturada, el pebre vermell dolç, el llorer i unes braquetes de farigola. Se salpebre i es deixa que s'ofegui uns minuts perquè es mesclin bé tots els sabors (afegint un poc d'aigua de bullir el pop si fes falta). Finalment se serveix ben calent dins la mateixa greixonera afegint-hi juevert per damunt.

MA DOLORES PENTEÑO

Glosa

Panades

En es poble, per panades,
es veu que hi ha bons forners;
jo crec que per lo demés
t'ho faran si tu ho demanes.

Per pastissos i ensaïmades,
baldament que siguin cares,
mai en solen fer de més;
molts no hi planyen es doblers;
tots es qui les han tastades.

Les tenien comanades;
si no ho fas així, no en tens,
molts de pics, així mateix,
ses gloses m'han demanades.

Ja les hi tenc, publicades,
per llegir es qui en té ganes
es primers dies des mes.

AMADOR FONT

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

El goig pasqual

La processó de l'encontre abans de celebrar l'ofici pasqual assenyala el començament de les solemnitats a les que gojosament hi acudeix un bon nombre de persones. I enguany, com ja és tradició ancestral, davant la casa pairal de Can Socies, poguérem tornar contemplar el Bon Jesús ressuscitat quan es troba amb la seva Mare

La vidua d'Antoni Gomila, Antònia Garcia, rebé un ram de flors i una estatueta d'un cossier en l'homenatge al seu difunt espòs

En l'intermedi del concert del dia de Pasqua, el veterà músic, Bartomeu Isbert, rebé una placa amb la què l'obsequià la banda pels seus dilatats serveis

Molta gent es concentrà davant la Creu de Son Rafel Mas per assistir a la processó del dia del Ram

La pluja no fou obstacle perquè un bon grapat de persones es concentràs a plaça per partir cap el puig el dia de la festa